

MACANIE (7) *sb n*

Oba a jasne, e pochylone.

sg N macanié (5); -é (1), -(e) (4). ◇ G macaniã (1). ◇ I macanim (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Dotykanie; palpato Mącz, Cn; attrectatus, palpus Mącz; attrectatio Calep; contrectatio Cn (7) : Corporea substantia, Rzecz która może być śmysly/ to yełt widzenim y mącáním ogárniona. Mącz 66b; Attrectatus, Dotykánie/ mącánie. Mącz 461b, [274]b; Calep 112b.

Wyrażenie: »macanie nogami« = titubatio Mącz (2): Murcati gressus, Boyázliwy chód/ Mącánie nogámi áby gdzie nie tráfił ná takie żelázo. Mącz 238a, 456o.

a. *Posługiwanie się dotykiem dla sprawdzenia lub znalezienia czegoś [kogo] (1) : Ponieważ iefzcze ná on czás stołkow do mącánia Papieżow nie było CzechEp 417.*

Synonim: dotykanie.

Cf MACAĆ